

223.
Christillinen Gällimuissto

Gosca Poicainen Nuorucainen

Adrian Gappius,

Wiikällisen cowan cuoleman taistelemuren
ja campauren cautta Wanhembansa ja
Mailman hywästi jätti, Ja siihen oiki-
aan Isän Maahan Tatwaseen ylös otet-
tin, sinä Colmandena Kymmeneenä
Päiwänä Syys. Kuusa, Wuonna
1763.

Cocoonpandu

Thomas Ragwaldin Pojalda:

Wastaudesta Prändätty.

B. c. Ihminen jong' Jumal' loi re.

Säämies JEsust eumarsti, Cosca poica
sairasti, Pynsi alas tuleman, Poi-
castansa auttaman.

2. Jsa surus jurtele, JEsus händä nuhte-
le, Uscoon oikiaan johdatta, Tunnuštahdell wah-
wista.

3. Ettei tainnu hawaita, Euinga JEsus pa-
rata Woipi samas paicasa, Hänen oman lap-
sensa.

4. JEsus yhdel sanalla, Jsan uscon wahwi-
sta, Menee corro toiwosa, Löytä Lapsens elosa.

5. Nijn myös wielä wanhemmat, Sydämeen-
sä lastewat Cosca lapsen kirwusa, Omat cuollin-
taudisa.

6. Jos he siinä siwusa, Lapsens edest ruo-
la, Laidais hartaal halulla, Pynhän Hengen
woimalla,

7. JEsust alas tuleman Joca awun suurim-
man, anda sairaudesa, Corja tygöns cuollesa.

8. Josa tämä poicainon, Pilti lapsi pöscuinen,
Oli suures tuscasa, Hengen riutumyresa.

9. Jo ne wähdät lapsiset, Jote ei syndi tehnehet
Ole ehdost omasta, Maista cuollon calkista.

10. Euinga paljo enämmin, Mahta cuollo
suuremmin, Sullo, rundo, ahdistä Jiallisti co-
witta.

11. Sill me wielä huomaisent, Jos me pe-
rään aattelem, Cuinga omat muutamat, Cuole-
lesansa puhumat.

12. Pyhät hurscat sieluiset, Waick on HERN-
ran omaiset, Wieläkin se tapattu, Nutt on
meildä salattu.

13. Jos mä Hengen woimalla, Faidaisin
wiel jutella Niist cuin suruttomudes, Cuole
synnin sitehes,

14. Poles tistä mailmast, Jotca syystä ma-
stawat, Cuollon cowan mainitun, Synnit
palcan ansaitun.

15. Waicka ruumis haut han, Wiedän cor-
jast muldahaan, Cuiteng' maa händ ahdistä,
Jos mä puhun niin cauhista.

16. Sill' ett' firott' liha se, Niincuin kiwä
porise, Joca wedes ollesans, Cumudena haite
cans.

17. Silloin maa se sunattin, Cosca Chri-
stus haudattin, Duomittu waan raukainen,
Maasa tuscan tundene.

18. Walitta ain itseensä, Niincuin olis hen-
gesä, Että paina pacotta Pohä Mulda ruumista.

19. Heidän Sieluns soiswat, Että iät saisi-
wat, Olla Duomiol tulemat, Silloin waiwat
alcawat.

20. Ei he enä helwetist, Ulos tulis hirmuiseft,
Ruumistansa ottaman HERNan wihäs pala-
man.

21. Sill' he wihan cuumudeft, Hohka läpi-
cotaisest, Niincuin rauta tulesa, Punaisesa ah-
josa.

22. Nutt' ne Pyhät Sieluiset, Halawat juure
totisest, Siellä Tajwan pidosa HERNan tykön
tlofa.

23. Että pidäis pääsemän, Omas ruumis e-
lämen, Ynä sisäl käymähän, Engelein cans
elämään.

24. Ah! en taida kiiroitta, Todella sit' iloa,
Cosea yri lapsinen, Ujan peräst pirkki'en.

25. Cohtaa rackat Wanhembans, Ilkä Mor-
siamencans, Eli ystäv' ystäväns: Palwelja
myös cans.

26. Mutta paljo suurembi, Tuhandia cor-
kemb, on se ilo olewa, Cose on yhteen tulewa,

27. Sielu canka JEsuren, Sulhaisensa su-
loisen, Jota suurest racasti, Uscos henges halaisi.

28. JEsus Jia iloinen, Lastens canka suloi-
nen, Anda ilon ihanan Kirckauden cunnian.

29. O! sit' iloo ihana, Cuin on Taimais o-
lewa, Pyhä! lapset laulawat, HCKraall cun-
nia paubawat.

30. Tanskill JEsust cumarta, Cruun: pääsä
cullasta, Kädet yhteen paucutta, Pyhäin cuori
cumahta.

31. Kurkull, heljäll' harpulla, Weisa soitta
Ureuilla, Hyppä he niin iloista, Toinen toi-
sens kehoitta.

32. Niskämän Wanhinda, Jskä HCKraa
JEsusta, Ritos Pyhäin Cuningaall' Luorall,
Caickiwaldiall'.

33. Että Duomioll' oikiall, Saatta meitä
corkiall, Tygöns iät ilohon, Cunnia hänell'
olcohon.

LOPPU.

